

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 30-10-16

Col.lecta:	147,69
Caixetes ciris	180,86
Caixetes:	79,70
Caixetes Càritas:	35,06

Lectures diumenge 33 durant l'any C, 13 de novembre

1^a: Mt 3,19-20a; **SI:** 97,5-6.7-9; **2^a:** 2Te 3,7-12; **Ev:** Lc 21,5-19

CARITAS

-Cursos de Català i Anglès.

Inscripcions: Cada dijous de 5-7 de la tarda.

-Menjador

Assistència mes d'octubre: 709 àpats repartits

-Acompanyament per buscar feina

Cada dijous de 5-7

-Despatx-acollida:

Dilluns i dimarts de 7-8

INFORMATICA

Inscripcions i consultes : dimarts de 2/4 de 7 a 2/4 de 8

CASTANYET CASTANYADA

Aquest diumenge es celebra la castanyada a la casa de Castanyet. Tothom es porta el menjar. Hi haurà foc per fer carn a la brasa.

C.E. ANEM A CAMINAR

Dissabte dia 12 es fa la sortida del segon dissabte a la Menera, poble del Vallespir. S'anirà fins el naixement del riu Muga.

ECONOMIA PARRÒQUIA MES D'OCTUBRE

Saldo mes de setembre 1.170,35

Entrades

Col.lectes	766,52
Ciris	378,00
Caixetes	378,25
Domund	347,73
Assegurança	443,21
Total entrades	2.313,71 ... 2.313,71

Sortides

Seg.Social	66,98
Full bisbat	71,25
Telèfon	144,50
Com.Bancs	7,00
Neteja Nova Llavor ..	141,57
Agendes	180,00
Full inf.	66,85
Lampista	270,72
Assegurança	443,21
Llum	633,23
Ciris	756,64
Pag. Web	132,98
Aula inf.	140,75
Subscripcions	20,00
Col.lecta Càritas	298,79
Gual Ajunt.	93,72
Flors	9,96
Varis	39,10
Total sortides	3.517,25 ... 3.517,25

Romanent octubre -33,19

Pendent

Traspasar Domund	347,73
Retorn de Castanyet	2.000,00

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenuou

06 de novembre del 2016 Núm. 665

Diumenge XXXII de Durant l'Any C

**“Déu no és Déu de morts,
sinó de vius”.**

No és fàcil creure i és difícil no creure, però el misteri últim de la vida ens està demanant una resposta lúcida i responsable. La resposta és decisió de cadascú, però cal romandre oberts al misteri últim de l'existència. Al final de tots els camins, en l'interior dels nostres interrogants i lluites,.. no estarà Déu com el misteri últim de la salvació que estem buscant ?.

Hi ha coses en aquesta vida que per alguns tenen un valor immens: els diners, la joventut, la salut.. però que en l'altra no tindran raó de ser. En canvi, hi ha coses petites que ja en aquesta vida reproduïxen la vida eterna: l'amor, la memòria, la fidelitat, el bé, l'esperança i la fe total en el Crist Ressuscitat.

La creació de Déu i la “recreació” en nosaltres d'aquests valors, no són només un acte inicial, una empenta de Déu, sinó quelcom permanent i actual. Com diu Sant Pau: “En Ell vivim, ens movem i existim contínuament, més enllà de la mort.

Jesús és ben explícit. Habitualment invoca Déu, confia en el Pare, estima la seva voluntat, però no fa teologia. Només quan un grup de persones posa en dubte la resurrecció, confessa que Déu: “no és un Déu dels morts, sinó dels vius, perquè per a Ell tots viuen”. Déu és font inesgotable de vida. La unió de Déu amb els seus fills, no pot ser destruïda per la mort.

Aquesta unió de Déu amb la humanitat creada, és qui fa possible la pervivència de la nostra ànima més enllà de la mort. Déu és Amor. Aquest Déu del que molts dubten i per el que uns altres segueixen preguntant encara... no serà el fonament en el que inevitablement haurem de sustentar la nostra confiança radical en la vida?.

FULL INFORMATIU

X_i_C

Lectura del llibre de la Saviesa (Sa 6,12-16)

La saviesa és resplendent i no s'apaga mai. Els qui l'estimen, arriben fàcilment a contemplar-la, la troben tots els qui la cerquen: ella mateixa es fa conèixer als qui la desitgen. Si algú matinejava per sortir a buscar-la, no s'hi haurà de cansar: la trobarà asseguda a les portes de casa. Pensar-hi sempre ja és tenir l'enteniment madur, i si, per trobar-la, hi ha qui passa nits en vetlla, aviat perd el desfici, perquè ella ronda sempre buscant els qui se la mereixen; generosament se'ls apareix pels camins i els surt al pas en tot el que es proposen.

Salm responsorial [62,2.3-4.5.6.7-8 (R.: 2b)]

Vós, Senyor, sou el meu Déu; jo us cerco./Tot jo tinc set de vos, / per vos es desviu el meu cor, / com terra eixuta sense una gota d'aigua.

Jo us contemplava al vostre santuari / quan us veia gloriós i poderós. / L'amor que em teniu val més que la vida; / per això els meus llavis us lloaran.

Que tota la vida us pugui beneir / i alçar les mans lloant el vostre nom. / Saciat del bo i millor, / us lloaré amb el goig als llavis.

Quan des del llit us recordo, / passo les nits pensant en vos, / perquè vos m'heu ajudat, / i sóc feliç sota les vostres ales.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 4,13-18)

Germans, no podeu desconèixer què serà dels difunts: no voldríem pas que us entristíssiu, com ho fan els altres, que no tenen esperança. Tal com creiem que Jesús morí i ressuscità, creiem també que Déu s'endurà amb Jesús els qui han mort en ell.

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 25,1-13)

En aquell temps, Jesús digué als deixebles aquesta paràbola: «Passarà amb el Regne del cel com amb deu noies, que sortiren amb torxes a rebre l'espòs. N'hi havia cinc de prudents, i les altres cinc eren desassenyades. Les desassenyades no s'emportaren oli per a les torxes, però cadascuna de les prudents se'n proveí d'una ampolla. Com que el nuvi trigava, els vingué son, i totes s'adormiren. Ja era mitjanit quan se sentí cridar: L'espòs és aquí. Sortiu a rebre'l. Aquelles noies es despertaren i començaren totes a preparar les torxes. Les que no tenien oli digueren a les altres: Doneu-nos oli del vostre, que les nostres torxes no s'encenen. Però les prudents els respongueren: Potser no n'hi hauria prou per a totes; val més que aneu a comprar-ne. Mentre hi eren, arribà el nuvi, i les que estaven a punt entraren amb ell a la festa. I la porta quedà tancada. Finalment arribaren també les altres, i deien des de fora: Senyor, Senyor, obriu-nos. Però ell els respongué: Us dic amb tota veritat que no us conec. » Vetlleu, doncs, perquè no sabeu ni el dia ni l'hora.»

Salmo Responsorial (Sal 16)

Señor, escucha mi apelación, / atiende a mis clamores, / presta oído a mi súplica, / que en mis labios no hay engaño.

Mis pies estuvieron firmes en tus caminos, / y no vacilaron mis pasos. / Yo te invoco porque tú me respondes, / Dios mío; inclina el oído y escucha mis palabras.

Guárdame como a las niñas de tus ojos, / a la sombra de tus alas escóndeme. / Yo con mi apelación vengo a tu presencia, / y al despertar me saciaré de tu semblante.

-Pregària d'esperança

Senyor, el món no és bonic, els homes tenen fam, de pa sobretot, però també de tendresa, d'amistat i d'amor. els homes moren mancats d'esperança. No és or ni plata el que ells esperen de nosaltres.

Els volen que nosaltres els diguem qui són i d'on vénen, perquè viuen i on van.

Els volen sentir de nosaltres que la seva vida és útil,

que tota la vida val la pena d'ésser viscuda.

Senyor, jo voldria dir a tot home, al paralític, al coix, a l'humiliat, al ferit:

“Comença a viure, a creure, a esperar.

Camina, salta, tu pots dansar de joia”.

Jo voldria retornar la força a les mans cansades,

i fermesa als genolls que vacil·len.

Jo voldria lluitar amb tots el homes

perquè el desert d'aquest món esdevingui un jardí

i que sobre la terra dels homes

s'hi pugui veure la tendresa de Déu.

Desperteu-me, Senyor, renoveu-me.

Doneu-me el vostre Esperit i que m'agafi tot sencer.

Llavors, en el vostre nom, Senyor, repartiré aquesta esperança que és la nostra.

Envieu-nos coratge!

Senyor, envieu-nos coratge,

El coratge d'emprendre

i el coratge d'emprendre sense por.

El coratge de la iniciativa,

i el coratge de la disciplina,

El coratge de la continuïtat,

i el coratge de l'adaptació contínua.

El coratge d'estar sols i el coratge

de recomençar sempre amb els que queden o arriben.

El coratge de no irritar-nos a pesar de les dificultats i de ser amos de nosaltres mateixos.

El coratge de trobar prou temps per a contemplar i per a pregar.

(pregàries llegides a l'enterrament de la Montse Torres)